

flotte og pilante, men som ikke høre til det, vi særlig bryde os om. De have nærmest Karakteren af det, vi regne for Gøgl. Nu har denne Mand ligget ledig paa Torvet i Kjøbenhavn; hvorfor benytte de ham saa ikke selv, naar han har disse store mageløse Gvner? Hvorfor ere de da saa ivrige for at sende ham ud til os i Provinserne i Stedet for at beholde ham selv?

Med disse saa Ord skal jeg fraraade ærede Medlemmer at stemme for Forslaget om 20,000 Kr. i Statsunderstøttelse til Stuepæl i Provinserne, og jeg haaber ikke blot, at det forsvinder i Mar, men tillige, at vi ikke mere saa det at se i de Former. Jeg skal indrømme, at der kunde gøres noget ogsaa for Komodie i Provinserne, for det første derved, at den højtærede Justitsminister indskrænkede disse personlige Bevillinger for Smaaselskaber saaledes, at der efterhaanden kun blev 4 gode Selskaber her i Landet. Det vilde være, hvad Landet kunne konsumere, og saa vilde de Selskaber kunne være gode og kunstneriske. Om der saa maaste findes en anden Maade, hvorpaa vi kunne støtte Stuepilkunsten i Provinserne, skal jeg, ikke udtale mig om, men jeg haaber ikke, at vi skulle høre mere om dette Forslag, der gaar ud paa, at man tager en Mand og giver ham 20,000 Kr. om Aaret og siger: Rejs nu ud og vis din store Kunst, vi sende saa et Par Kontrolører bagefter. Jeg tror, det Forslag helt igennem — ja, jeg veed ikke, om det er tilladt at sige det, men i mine Djne har det Forslag stadig været vildt.

Berøttelsen: Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg fatte mig i størst mulige Korthed. Den Diskussion, der her har været ført om de Vædringsforslag, der foreligge til Behandling, har foranlediget, at jeg ønsker at motivere min Afstemning overfor enkelte af de her opstillede Vædringsforslag. Hvad for det første angaar Forslaget om Bevillingen til forskellige Kirkebygninger i Sylland, kan jeg i et og alt beholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Ribe (Buss). Jeg kan ikke forstaa den Anebenhed og det Prutteri, man fra enkelte Sider ønsker at bringe i Anvendelse overfor et Spørgsmaal af en saadan Art, naar jeg ser, med hvilken Medebonhed det ærede Finansudvalg tiltræder Indstillinger fra Regeringens Side om offentlige Bygninger af forskellig Art, om Ombygning af Jærnbanestationer, Opførelse af nye Stationer og deslige. Der prutter man ikke, der lader man Hundrebefinder rulle uden videre Indsigelse, men saasnart

der er Tale om Opførelse af Kirker for den fattige Befolkning paa Syllands Heder, saa prutter man om et Par Tusind Kr.; det forekommer mig, at der ikke er synderlig Anledning dertil. Naar et æret Medlem har ment, at man kunde sørge for, at Kirkebygningerne kunde tages i mere udstrakt Brug end hidtil, saa tror jeg, at der er Fare for, at det vilde være for længe for Hedebonderne at vente, indtil saadant kan tilledes, men jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at den bestaaende Lovgivning hjemler Flertallet af Sognebeboerne Ret til at afbenytte Sognekirken til kirkelige Handlinger, naar den ikke benyttes i det Dødblik af Sognets Præst. Men selv om man kunde og vilde bringe denne lov hjemlede Ret i Kraft paa flere Steder, end det hidtil er sket, synes det mig, at man ikke godt kan bringe den til Anvendelse paa disse Egne, da den store Mængde af Beboerne, hvorom der her er Tale, ho meget langt fra de allerede værende Sognekirker i Sylland. Jeg skal derfor meget varmt anbefale de Forslag, som foreligge paa dette Afslut af Finansloven angaaende Spørgsmaalet om Opførelse af nye Kirkebygninger i Sylland. Et andet Spørgsmaal, jeg skal tillade mig at omtale, er det Vædringsforslag, der findes under Nr. 200, stillet af den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, men ikke tiltraadt af noget Medlem af Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om at bevilge 3,000 Kr. til Udgifter ved de kjøbenhavnske Gymnastikforeningers Deltagelse i den internationale Gymnastikfest i Stockholm i Maj Maaned 1891. Uagtet jeg er en varm Ven af Gymnastik og ønsker, at den i saa høj Grad som muligt maatte vinde Udbredelse i Befolkningen, kan jeg, saaledes som denne Sag foreligger oplyst, nu ikke give dette Forslag min Tilslutning, men maa fraraade Bedtagelsen af det. Jeg skal ikke her om et andet æret Medlem komme ind paa Spørgsmaalet om dansk og svensk Gymnastik, det foreligger jo i og for sig heller ikke. For mig er Hovedsagen den, at saa mange som muligt deltage i Gymnastikken, men om de bruge den ene eller den anden Fremgangsmaade er mere eller mindre en Smagssag, det overlader jeg, hvor jeg har med den Slags Sagr at bestille, til hver enkelt Egnis eget Dnske. Derimod er der to Grunde, hvorfor jeg ikke kan stemme for dette Forslag. Den ene Grund er den, som allerede er fremhævet af afstillige ærede Medlemmer, at man i Sverige er indbyrdes yderst uenig om Betydningen af den saakaldte internationale Gymnastikfest. Det ærede Medlem fra Røge (Hørup) vilde give det Udseende af, at denne Uenighed nærmest